

De column van Christiaan Weijts, uit:
NRC.next, donderdag 11 juni 2009 (onder)

column

Flaporen

Mogen scholen leerkrachten ontslaan vanwege hun homoseksualiteit? Artikel 1 zegt nee (discriminatieverbod), artikel 23 ja (vrijheid van onderwijs). De Raad van State adviseert om 23 zwaarder te laten wegen. Immers: een leraar heeft een voorbeeld-functie bij het uitdragen van de grondslagen van de school.

Die redenering is enigszins te volgen. Voor kinderen is het verwarrend als voor de klas een man uitlegt dat de Bijbel homoseksualiteit afwijst, terwijl die leraar zelf met een man samenwoont.

Het werkelijke probleem is dan ook helemaal niet het advies van de Raad van State. Het werkelijke probleem is dat er scholen zijn die aan kinderen leren dat homoseksualiteit tegennatuurlijk, zondig en duivels is. Het discrimineren wordt er bij deze kinderen met de schoolmelk ingegoten. Een complete bevolkingsgroep wordt aangemoedigd om artikel 1 van de grondwet te negeren.

Stel dat mijn religie vindt dat flaporen een zondige afwijking

zijn. Artikel 23 geeft mij de ruimte een school te beginnen op die 'grondslag'. Vanaf nu mag ik daar leraren weigeren op grond van hun flaporen en leerlingen laten opgroeien tot flapoorofoben. Moet de samenleving mijn school 'respecteren'? Sommige scholen doceren de ongelijkheid van man en vrouw. Dat schrijven hun religieuze grondslagen nu eenmaal voor, en daar moeten we 'respect' voor hebben.

Het werkelijke probleem is glashelder, maar kennelijk zo taboe dat niemand het wil uitspreken: religie is altijd in strijd met de grondwet. De meeste religies prediken de superioriteit van de eigen aanhang boven de anderen, en allemaal stellen ze Gods wetten boven de aardse regels.

Dat we daar niet voortdurend last van hebben, is omdat de religieuze en staatsrechtelijke wetten doorgaans redelijk overlappen. Maar juist aan de randen, zoals bij de homoleraren, komt de principiële onverzoenbaarheid van grondwet en religie aan het licht.

De scheiding tussen kerk en wetgever is op staatsbestuurlijk niveau al lang geregeld, maar het onderwijs loopt hopeloos achter. Het doceert een morele regelgeving die strijdig is met onze grondwet. Hoelang blijven we daar nog respect voor hebben?

CHRISTIAAN WEIJTS

opinext@nrc.nl

Weijts is agent van de denkpolitie...

In zijn column van 11 juni (*nrc.next*, opiniepagina) schrijft Christiaan Weijts over het advies van de Raad van State dat orthodoxe scholen homoseksuele leraren mogen weren. Hij trekt daarin de vergelijking tussen homoseksualiteit en flaporen. Een school gebaseerd op een denkbeeldig religie waarin flaporen een zondige afwijking zijn, zou leraren met flaporen mogen ontslaan, is zijn redenatie. Dit is ridicuul! Een appel en een peer zijn beter met elkaar te vergelijken. Uit de laatste zin in zijn column – 'hoelang blijven we daar nog respect voor hebben?' – leid ik af dat hij gewoon een eind wil zien aan de vrijheid van onderwijs. Sterker nog, je mag eigenlijk in het openbaar geen christelijke standpunten innemen. De denkpolitie is blijkbaar onderweg. 'Freiheit ist immer Freiheit des Andersdenkenden', las ik onlangs ook in deze krant. Wie wordt er nu eigenlijk gediscrimineerd?

Arjan Altena
Hengelo

... hij is juist mild

De column van Christiaan Weijts over christelijke scholen die homo's 'mogen' weren sneed zeker hout. Hij schrijft echter dat we niet zo vaak last van religies hebben, omdat 'de religieuze en de staatsrechtelijke regels redelijk overlappen'. Daar is amper sprake van. Neem bijvoorbeeld de tien geboden uit de Bijbel. Het 'gij zult geen afgoden vereren' druist in tegen de vrijheid van godsdienst, of de gewetensvrijheid. Het 'geen afgodsbeelden maken' druist in tegen de vrijheid van meningsuiting, persvrijheid, of de 'vrijheid van kunstzinnigheid', om het maar een naam te geven. Het 'gij zult niet doden' is afkomstig uit een bekrompen stammetjestijdperk toen men met dit gebod wilde zeggen dat mensen van de *eigen* stam niet gedood mochten worden. Ongelovigen waren toen immers amper mensen te noemen.

Nee, het christendom zoals wij dat in Nederland kennen, is in zeer sterke mate gemuteerd tot varianten die niet vaak meer in strijd met het recht zijn, maar de potentie daartoe zeer sterk bezitten. Weijts had het bij een aangepaste en afgezwakte versie van zijn eerdere (inderdaad met zijn latere zinnen in strijd zijnde) uitspraak moeten laten: 'Een exclusieve religie is in strijd met de wet.' Gelukkig is de grondwet daarentegen niet in strijd met religie.

Mattijs Glas
Utrecht

Twee reacties op die column, uit: NRC.next
maandag 15 juni, 2009 (rechts)